

netop Revisionen; thi det er dog derfra, vi skulle hente Grundlaget for den Kritik, vi kunne anvende paa Administrationen, og det forekommer mig, at der ikke er noget Sted, hvor det er uheldigere at spare end netop paa saadanne Poster, hvoraf vi skulle øse den Rundslab, vi skulle anvende paa vor Kritik om Administrationen. Det stiller sig for mig, som om denne Besparelse af 1,000 Rd., er af det Slags, hvorom man siger, at det er at spare paa Skillingen og lade Dalere gaae og derfor kan jeg ikke tiltræde det Mindretalsforslag, der herom er stillet.

Berg: Jeg forstaaer ikke ret den Bogst, der gik igjennem det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (N. Sørensen). Han nærede ingen Betænkelse ved Forslaget om at nægte Udgiften til Statsgjældscontoiret. Det er dog aabenbart ogsaa et Forslag, der gaaer ud paa at gribe ind i den indre Administration; det kunde dog maaskee have meget alvorlige Følger, dersom man skulde forudsætte, at en Afsknapning af et Beløb, som Administrationen forlanger, skulde gjøre Vedkommende mindre nidkjære og omhyggelige med det Arbejde, de have at udføre for Staten; men skulde man ikke tværtimod være berettiget til at antage, at en Afsknapning af Beløbet vilde anspore de Vedkommende til at forsøge, ved hvilke Midler de paa forsvaerlig Maade, som man forudsætter, at de i alle Tilfælde ville udføre Arbejdet paa, alligevel kunde faae Arbejdet udført? Vi have i Finantsloven en Masse Poster, der hedde „midlertidige Tillæg“, „extraordinaire Tillæg“, som ved deres Postering nofsom vise, hvorfor de komme ind. De komme ind, fordi de i en ganske kort Tid skulle afhjælpe et sieblikkeligt Onde; men disse midlertidige, disse extraordinaire Tillæg blive ikke blot staaende og blive varige, men de forhøjes den ene Gang efter den anden. Saaledes nævnedes jeg, at det netop er Tilfældet med den Post, jeg har berørt; den kom ind i 1862, blev saa staaende i 1863 og blev i 1864 forhøjet med 1,000 Rd.; det skulde være en extraordinaer Forhøjelse; men den er bleven vedvarende, istedetfor efter sit Navn kun at gjælde et eller

to Aar, til det hele Arbejde blev færdigt. Jeg har nu ikke den Mistillid til de Mænd, der ere ansatte i Statens Tjeneste, at jeg tvivler om, at de nok ville søge samvittighedsfuldt at sørge for at varetage Statens Løb, og jeg tvivler ikke om, at naar vi her afgive et Votum, som gaaer ud paa, at disse Medhjælpssummer skulle nedsettes, saa vil det være disse Mænds Opgave at sørge for at anlægge Planen for deres Arbejde saaledes, at de kunne gaae Haand i Haand med Repræsentationens Beslutninger. Jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl i den Retning, og dersom vi, som det ærede Medlem vil, skulde staae aldeles værgeløse i saadanne Tilfælde ligeoverfor Administrationen, saa ved jeg næsten ikke, hvor vi turde vove at foreslaae nogen Nedsettelse. Foreslog vi saaledes at afsnappe en Embedsmand Noget i hans midlertidige Tillæg, saa maatte vi først spørge: Kan det gaae an? Vil Præsien saa f. Ex. ikke prædike en falsk Lære, vil Regnskabsføreren saa ikke sætte Nuller der, hvor ingen skulle staae, og omvendt? Vi kunne jo saaledes i det Uendelige berygte den allerførste Fare. Men hvorfor da i al Verden behandle vi saadanne Sager i Finantsloven? Hvorfor spare vi saa ikke Staten for alle de Udgifter, som ere forbundne med Forhandlinger om Bevillingssvænet med Hensyn til alle saadanne Poster? Vi kunne jo gjøre det til Coutume, at hvad Regjeringen forlanger til Administrationen, det vove vi ikke at røre ved; thi det kan have meget farlige Følger; derfor undersøge vi ikke det Slags Forhold; nei, vi lade dem staae, og dermed Punktum. Jeg kan imidlertid ikke gaae ind paa den Betragtning. Jeg har undersøgt den vedkommende Sag saa godt, som en Ikke-Sagkyndig formaaer, og jeg har den Dom derover, at der ikke vil være det Mindste til Hindrer for at nedsette Beløbet til, hvad det tidligere var, til 2,000 Rd. Jeg er endda vis paa, at naar dette Finantsaar, hvorom der er Tale, er tilende, vil man være à jour med de omhandlede Forretninger. Dette giver den vedkommende Embedsmands Skrivelse mig Anledning til at udtale, ligesom ogsaa den høitagtede Finantsministers Oplysninger, hvori det hedder, at fra den 24de Marts til den 1ste Juni er Arbejdet aflagt